ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6900

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΟΙ ΣΠΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ

Ἔχει ἀρχίσει νὰ κοπάζῃ ὁ συκοφαντικὸς θόρυβος, τὸν ὁποῖον ἐξαπέλυσαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μίσθαρνα ἢ ἀσυνείδητα ὄργανα τοῦ κομμουνισμοῦ.. Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι αἱ κυρώσεις δὲν πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ὀλίγα καθάρματα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς δηλητηριώδη βέλη κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναπλάσεως. Πρέπει νὰ παταχθοῦν ὅλοι οἱ μυθοποιοί. Ὅλοι ὅσοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διάδοσιν ψευδῶν. Καί, ὅπως νομίζομεν, πρέπει νὰ πατάσσωνται, ὄχι τόσον λόγῳ κυβερνητικῆς ἀμύνης, ὅσον ἐκ λόγων παιδαγωγικῆς σκοπιμότητος. Διότι καὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ ἐμπίπτει, ἐκ τῶν πραγμάτων, εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς μεταβολῆς, εἶχεν, ἴσως, ἐλαφρυντικὰ ἡ μυθοπλασία. Εἰμποροῦσε νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἐξηκολούθει ἐπενεργοῦσα, ἔστω καὶ ἀθελήτως, ἡ κακὴ ἕξις τοῦ παρελθόντος. Ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην δὲν ἐξαλείφονται συνήθειαι μακρῶν χρόνων. Καὶ ἡ φαντασία εἰς τὴν δημόσιον βίον τῆς χώρας οὐδέποτε ἐστείρευσε. Καὶ πάντοτε διεδραμάτισεν ὀλέθριον ρόλον. Διότι, δυστυχῶς, δὲν εἶχε πηγὴν ὡρισμένους πυρέσσοντας καὶ νοσηροὺς ἐγκεφάλους τοῦ Λαοῦ. Προήρχετο καὶ ἐκ τῶν ἄνω. Ἐξεπορεύετο ἐσκεμμένως, ὡς κομματικὸν ὅπλον, ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν. Ὁ ὑπαινιγμός, ποὺ ἐγονιμοποιεῖτο εἰς παφλάζουσαν κακοήθειαν, ὁ ψίθυρος, ποὺ μετεβάλλετο εἰς ὑποδομὴν ἐνεργειῶν, ἡ διαβολὴ καὶ ἡ κατασυκοφάντησις, ποὺ παρέσυραν, ἐχρησιμοποιοῦντο, βάσει σχεδίου, ὡς τακτικὴ ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ σημαντικώτατα. Ἔβλαπτον τὴν οἰκονομίαν. Ἔβλαπτον τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν. Ἔβλαπτον τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν πολιτικήν. Καὶ ἂς ὑπενθυμίσωμεν. Ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πολιτικὸς μεγάλης ὀλκῆς. Ὁ ἱδρυτὴς τῆς ΕΡΕ. Καὶ ὅσον οὐδεὶς ὑπῆρξε μονίμως στόχος συκοφαντικῆς διαβρώσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐξετιμήθη, εὐθὺς ὡς ἀπεχώρησε τῆς πολιτικῆς, ὡς φοβερὰ διὰ τὸν τόπον ζημία. Καὶ ἂς ὑπενθυμίσωμεν ἀκόμη: Τὸ Κυπριακόν. Ἐνδεχομένως, δὲν εἶναι ἀκόμη εὔκολον νὰ ὑφίσταται ἀκεραία συνείδησις τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστη εἰς τὸν παρελθὸν ἀπὸ τὸν ἀσύδοτον λίβελλον, ἀπὸ τὴν ἀνεύθυνον εἴδησιν, ἀπὸ τὴν κακοήθη βιομηχανίαν ψεύδους, ποὺ ἐλειτούργησε μὲ ἐπιμονήν, χάριν κομματισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ἡλιθίως, ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μυθοπλασίαν, ὡς εἰς μέσον συντηρήσεως.

Αὐτή, λοιπόν, ἡ ἕξις τῶν χειρίστης ποιότητος πολιτικῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλείψῃ αὐτομάτως. Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐξηγεῖτο. Ἤδη, ὅμως, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν πεισθῆ διὰ τὴν ματαιότητα τῆς μεθόδου των. Οἱ τρισήμισυ μῆνες, οἱ ὁποῖοι παρῆλθον, εἰμποροῦν καὶ τοὺς μᾶλλον ἀμβλύνοας νὰ φωτίσουν. Ἐδόθη, κατὰ τὴν διαδρομήν των, ἡ εὐκαιρία — μάλιστα ἐπανειλημμένως — νὰ καταστῇ ἀπολύτως σαφές, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἦλθεν ὡς ἐπιταγὴ ὑπερτάτου ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ὅτι δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς τοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ Ἐπανάστασις τοῦ Λαοῦ. Ὅτι ὁ Λαὸς ἐπικυροῖ διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀνενδοιάστου ἐμπιστοσύνης του τὴν μεταβολήν. Ὅτι εἶναι ἀποφασισμένος νὸ τὴν κατοχυρώσῃ, μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν του, ὥστε νὰ ἀποδώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον. Ὅτι εἶναι συσπειρωμένος περὶ τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα του. Ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ δράμῃ διὰ νὰ δράξῃ τὰ πεπρωμένα του, πού, ἐπὶ τέλους, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐσχετίζοντο μὲ τὴν σῆψιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον καταδικάσει τὴν χώραν ἡ Ἕνωσις Κέντρου καὶ ὁ κομμουνισμός. Καὶ εἶναι τόσον ἐμφανῆ αὐτά, τόσον ἠλεγμένα, τόσον αὐταπόδεικτα.

Τί μένει, λοιπόν; Διατί τὰ χαλκεῖα ἀρνοῦνται νὰ διακόψουν τὴν παραγωγὴν ἠλιθιοτήτων; Διατί ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν κατασκευὴν γελοιοτήτων, ἱκανῶν νὰ τέρψουν μόνον λασποδιαίτους πνευματικῶς; Ἐπὶ τέλους, τόσον ἐθελοτυφλοῦν, ὥστε νὰ χρησιμοποιοῦν μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθησαν χρεωκοπημέναι; Τόσον πάσχουν, ὥστε νὰ μὴ διακρίνουν, ὅτι δὲν εἰμπορεῖ πλέον νὰ ἔχουν ἰσχὺν αἱ μικροπανουργίαι, μὲ τὰς ὁποίας τέρπονται μόνον οἱ ἀσκοῦντες τὴν πεζοδρομιακὴν ἀπάτην τοῦ «παπᾶ»; Τὰ ἐρωτήματα εἶναι φυσικά, ἀλλ' ὁδηγοῦν εἰς σαφῆ σκέψιν: Πρέπει τώρα οἱ σπορεῖς τοῦ ψεύδους νὰ εἶναι ἔντρομοι. Πρέπει νὰ αἰσθάνωνται πανικόβλητοι. Πρέπει νὰ κατέχωνται ἀπὸ τραγικὴν φοβίαν, ὥστε εἰς τὸν κατακλυσμὸν τοῦ ἄγχους των νὰ ἐπιμένουν εἰς παραγωγὴν μωριῶν ἀνοικονομήτων καὶ ἀθλιοτήτων ἀπυθμένων.

Καὶ ὅμως, ἡ ἀσυδοσία τῶν οὐτιδανῶν δὲν πρόκειται, οὔτε πρέπει, νὰ μείνῃ περισσότερον ἀνεκτή. Καὶ περὶ αὐτοῦ δὲν ἐπιδέχεται παρερμηνείαν ἡ πρὸ ἡμερῶν ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τοὺς μυθοπλάστας προειδοποίησις. Διότι ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι κωμικοί, δὲν παύουν νὰ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους. Τὸ μάχονται. Καὶ δὲν θὰ τοὺς ἐπιτραπῇ περισσότερον. Ἡ ἀνεμπόδιστος φορὰ πρὸς τὴν βλακώδη προσπάθειαν τῶν διαδοσιῶν θὰ ἀνακοπῇ. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνεκτικότητος. Διότι αὐτὴ ὡδήγησεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Καί, εὐτυχῶς, ἐκεῖ ἵστατο ὁ Ἐθνικὸς Στρατός. Ἂς τὸ ἐννοήσουν οἱ τρέμοντες νοσταλγοὶ τῆς φαυλοκρατίας.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕΛΕΤΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΘΑ ΔΙΟΙΚΗΣΟΥΝ ΑΠΕΡΙΣΠΑΣΤΟΙ ΑΠΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑ ΑΦΑΤΡΙΑΣΤΟΝ

Ο κ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΧΘΕΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 5.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Στ. Παττακὸς ἐγκατέστησε σήμερον (χθὲς) ἐπισήμως, ἀλληλοδιαδόχως, τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ, δήμαρχος Ἀθηναίων παραμένει ὁ κ. Γ. Πλυτᾶς καὶ ἀντιδήμαρχος ὁ κ. Δημ. Ρίτσος. Ἐξ ἄλλου, δι' ἄλλης ἀποφάσεως διορίζονται εἰς τὸν δῆμον Θεσσαλονίκης δήμαρχος ὁ κ. Βύρων Ἀντωνιάδης καὶ ἀναπληρωτὴς δήμαρχος ὁ κ. Ἀλέξιος Κωνσταντινίδης. Τέλος, εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς δήμαρχος διορίζεται ὁ κ. Ἀριστ. Σκυλίτσης καὶ ἀντιδήμαρχος ὁ κ. Γ. Καλαμάκης.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ

Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ἡ ἐγκατάστασις ἐγένετο τὴν 7.30 π. μ. ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παττακοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ συγκεντρωθέντος ἔξωθι τοῦ Δημαρχείου λαοῦ.

Ὁμιλῶν σχετικῶς, ὁ κ. ὑπουργός, ἀφοῦ ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, ὑπεστήριξεν ὅτι θὰ πρέπει ὁ δῆμος οὗτος νὰ ὑπάγεται εἰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις διοικήσεως διὰ τὴν καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τῆς θεραπείας τῶν γενικῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως.

Περαιτέρω ἐξῆρε τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου κ. Πλυτᾶ ἔργον καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις ἐπικροτεῖ τὴν ἐκλογήν του ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

Περαιτέρω ὁ κ. ὑπουργὸς προσέθεσεν:

«Ἀπὸ τὸν κ. δήμαρχον καὶ τὸ ἐκλεκτὸν δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν διανοιγομένην ἀπὸ σήμερον νέαν δημοτικὴν περίοδον δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν μείζονα ἀπόδοσιν, διότι ἐκτὸς τῆς δημιουργικῆς ἐφέσεως προστίθεται τώρα καὶ ἡ χειραφέτησις τοῦ Δήμου ἀπὸ τὸν κομματισμόν. Ἀπερίσπαστος πλέον ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀπὸ τὰς κομματικὰς παρεμβάσεις, μὲ πνεῦμα ἀφατρίαστον καὶ πρόθεσιν ἀγαθὴν θὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοτικοῦ συμφέροντος. Εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τοῦ δημοτικοῦ μεγάρου θὰ καταλείπεται πᾶν ὅ,τι εἶναι ξένον πρὸς τὴν ἐναρμόνισιν τῶν διαθέσεων καὶ ἐνεργειῶν μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως καὶ τοῦ λαοῦ της».

Ὁ κ. Παττακὸς ἐτόνισε περαιτέρω:

«Ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τὴν ὑψίστην ἀποστολὴν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστήσῃ τοῦτους πραγματικοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μελετᾷ τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς των ἐνισχύσεως. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν ὀργανισμούς, ὡς συνέβαινεν ὑπὸ τὸ κομματικὸν καθεστώς, κατ' εὐφημισμὸν ἀποκαλουμένους αὐτοδιοικουμένους καὶ κατ' οὐσίαν ὑποχειρίους τῶν κομματικῶν κυβερνήσεων, ἐφ' ὅσον εἶχον καταντήσει νὰ τείνουν διαρκῶς χεῖρα ἐπαιτείας εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ ζήσουν. Ἀπὸ τὴν δημοκρατικότητα τῶν ὀργανισμῶν, εἶχεν ἀπομείνει μόνον τὸ αἱρετὸν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, τύποις καὶ αὐτό, ἀφοῦ κατ' οὐσίαν οἱ δημόται δὲν ἐξέλεγαν τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν των ἀρίστους, ἀλλὰ τοὺς εὐνοουμένους τῶν κομμάτων. Μόνον διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς οἰκονομικῆς των αὐτοτελείας θὰ ἐπανεύρουν οἱ Ὀργανισμοὶ τὸν γνήσιον ρόλον των ὡς ὀργάνων τοῦ ἑτέρου σκέλους τῆς ἀποκεντρωμένης Διοικήσεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Αὐτοδιοικήσεως, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν. Ἡ κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς της πλευρᾶς καὶ ἐγὼ ὡς ἁρμόδιος Ὑπουργὸς θὰ πράξωμεν τὸ χρέος μας. Πιστεύομεν, ὅτι τοῦτο θὰ πράξῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς της πλευρᾶς καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχή».

Καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς κατέληξε:

«Κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1967 μέχρι 31ης Ἰουλίου 1967 χρονικὸν διάστημα κατενεμήθησαν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ κράτους ἐκ τῶν ἀποδιδομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου αὐταῖς ἐσόδων δραχμαὶ 366.000.000. Ἐπίσης, θὰ χορηγηθοῦν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1967 δραχμαὶ 319.000.000. Πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἀποδοθοῦν καὶ δραχμαὶ 150.000.000 ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν χονδρικῶς πωλουμένων ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ μερίμνῃ της διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ὀργανισμῶν, θὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτοὺς ἔκτακτον οἰκονο-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Ὁ Πατριάρχης θὰ συναντηθῇ μὲ ἀρχηγοὺς Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν

Θὰ τακτοποιήσῃ «τὰ τοῦ οἴκου του»

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΑΓΚΥΡΑ, 5.— Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρας ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀρχηγοὺς διαφόρων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης, πρὶν μεταβῇ εἰς τὴν Πόλιν τοῦ Βατικανοῦ, πρὸς συνάντησιν τοῦ Πάπα Παύλου. Τοῦτο ἀνεκοινώθη χθὲς τὴν νύκτα ἐκ καλῶς πληροφορημένων πηγῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου εἰς τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι πνευματικῶς ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν Πατριαρχείων τοῦ Φαναρίου, εἶναι — κατὰ τὰς αὐτὰς πηγὰς — νὰ δοθῇ εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν ἡ εὐκαιρία «νὰ τακτοποιήσῃ τὰ τοῦ Οἴκου του», πρὶν συναντηθῇ μὲ τὸν Πάπαν, καὶ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς ἡγέτας τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον τὴν Μόσχαν, τὸ Βουκουρέστιον, τὴν Σόφιαν καὶ τὸ Βελιγράδιον, καὶ ἀκολούθως, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καντέρμπουρυ, ἀρχηγὸν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τοὺς ἡγέτας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν Γενεύην. Ὁ Παν. Ἀθηναγόρας θὰ κατευθυνθῇ, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν Ρώμην.

Ὡς γνωστόν, τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Πατριάρχου κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐγένετο ἤδη ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Βατικανὸν ἁρμοδία πηγὴ διέψευσε χθὲς ὅτι ὁ Πάπας πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μόσχαν εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἐπαφῶν του μετὰ τῶν ἡγετῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

"ΜΗ ΜΟΥ ΠΑΡΙΔΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ,,

Τὸ πρῶτο αὐτὸ δεκαπενθήμερο τοῦ Αὐγούστου εἶναι ἀφιερωμένο στὴ λατρεία τῆς Θεοτόκου. Στὸν πύργο αὐτὸ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀγνότητας. Στὴ μεσίτρια τῆς σωτηρίας καὶ στὴν λαμπρότητα τοῦ ἐλεφαντίνου θρόνου της.

Ὁ Παπαδιαμάντης, πατριάρχης τῶν θεολογικῶν ἀνατάσεων, ἔφαλε γλαφυρὰ τοὺς ὕμνους του πρὸς τὴν Ἀειπάρθενο καὶ ἔστειλε τὸ θυμίαμα τῆς πίστης του ἀρωματισμένο ἀπὸ τὸ λιβανωτὸ τῆς ποιητικῆς ψυχῆς του, ν' ἀκουστῇ σὲ κάθε κουρασμένη καρδιά.

Καὶ τὸ ἄνθισμα τοῦτο βρίσκεται, τῆς ἡμέρες αὐτές, περισσότερο στοὺς πονεμένους, στοὺς βασανισμένους, στοὺς ἀδικημένους, ποὺ τρέχουν στὴ χάρη της μὲ κάθε πλεούμενο καὶ κρεμᾶνε στὴν εἰκόνα της τὸ τάμα, ποὺ κατασκεύασε ἡ ἀντοχὴ τῆς πίστης τους.

Ἔτσι, μέσα στ' Αὐγουστιάτικα μελτέμια, χαράζονται ἕνα σωρὸ δρόμοι ἀπὸ τὰ ἀνυπόμονα ὄνειρα τῆς ὑγείας. Κολπώνεται ὁ ἀνθρώπινος πόνος ἀπὸ ἐλπίδες καὶ ὁ νοῦς στερεώνεται στὴν εἰκόνα τῆς Μεγαλόχαρης, ποὺ ἡ Τῆνος κρατεῖ ζηλότυπα.

Πόσα καράβια ξεκινᾶνε γιὰ κεῖ φορτωμένα ἀπὸ τὰ τραύματα τῶν βασανισμένων. Πόσα καράβια ξανοίγονται στὸ Αἰγαῖο, μὲ τὸ ἀπόθεμα τῶν ἐλπίδων τους πρὸς τὴ Μεγαλόχαρη. Πόσες σημαῖες πίστεως ἀνεμίζονται στὰ κατάρτια τῶν πλεούμενων, ποὺ τρέχουν στὸ γαλάζιο δρόμο τους μὲ τὸν ἀνυπόμονο ἀτμὸ τῆς προσδοκίας. Τὰ καταστρώματα εἶναι γεμάτα κορμιά. Στρώση ὁ ἀνθρώπινος πόνος, μοιράζεται μπουκιὰ μὲ μπουκιὰ καὶ κλυδωνίζονται κοντὰ - κοντὰ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο, ἔχοντας κουρνιασμένη τὴν πίστη τους πάνω στὸν ὑψηλὸ πύργο τῆς Θεοτόκου.

Χρόνια καὶ χρόνια ἡ Παναγία ἐξυπηρετεῖ τὴν ἔνταση τούτη καὶ θεμελιώνει πίστη ἀσήκωτη, ποὺ φτάνει ὧς τὴν ἀόρατη πάναγνη κατοικία της. Καὶ ἕνα πλῆθος θεόμενο μὲ μιὰ κίνηση, ἕνα κῦμα ἀγκωμένο ἀπὸ τὴν ἴδια ὁρμή, ζηλώνει τὴν ἐλπίδα του ἐκεῖ ποὺ ζυγώνει τὸ ὕψος τῆς προσευχῆς του, ἐκεῖ ποὺ ἀνεμίζουν φτερωτοὶ οἱ πόθοι του. Καὶ σὰν τὰ λευκὰ ἀνοιξιάτικα συννεφάκια στέλνεται ἡ ἀκτινοβολία τῶν ψυχῶν τους στὸ ἀκατάλυτο θάμα, ποὺ κρατεῖ ζηλότυπα τὸ κάτασπρο νησὶ τῆς Τήνου.

Κάθε ἀνθρώπινη καρδιὰ λύνει τὴν ἀγκυρά της καὶ τινάζεται ψηλά, σὲ ἔκφραση ἱκεσίας καὶ φόβου. Φτιάνουν σκάλα πανύψηλη ἡ ψυχές, μορφοποιοῦν τὴ χάρη της καὶ φανατικὰ ἀνεβαίνουν στὸν ἀνήφορο τῆς ἀνάτασης. Καὶ τούτη ἡ ἐσώτερη δύναμη εἶναι ποὺ θαυματουργεῖ. Αὐτὴ στεργιώνει τὴν ἐλπίδα κι' αὐτὴ μεγαλουργεῖ. Ὅπου κι' ἂν στραφῆς, βλέπεις τὴν πρόθεση τούτη.

Ἐκεῖ στὴν παραλία τοῦ Πειραιά, ἂν σταθῆς παράμερα, θὰ ἰδῆς ἀσήκωτο τὸν ἀνθρώπινο καημό. Πολύσμιχτος, ἀσφυχτικός, θὰ φορτωθῇ μὲ μιὰ φόρα πρὸς τὸ ὕψος τῆς Μεγαλόχαρης. «Ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ μοῦ παρίδῃς τὴν δέησιν».

Ἄϋλη ντανέλλα πίστεως στολίζει τὴς ψυχὲς κι' ἀγερολάμνει ἡ προσευχὴ μακρυὰ ἀπὸ τὴν ὕλη, στὸ θαυμαστὸ ἐκεῖνο προπύργιο τῆς Σοφίας, ποὺ βρίσκεται ἡ παρηγοριά.

Ὑδρωμένοι, ἀγκομαχώντας, τραυλίζοντας, τοποθετοῦνται τὰ ἀνθρώπινα δέματα ὅπου ὑπάρχει χῶρος. Καὶ ἡ γραμμὲς τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἀσκητικές, εἶναι γυμνές, εἶναι ἀνατριχιαστικές. Εἶναι μιὰ τραγικὴ σημαδεμένη ὕλη, ποὺ παίρνει ἄυλα τὸ στροβιλισμό της καὶ παλεύει παλληκαρίσια καὶ μὲ ἐπικὴ ἔφοδο πρὸς τὸ φτασμό.

Ἡ Μεγαλόχαρη παγιδεύει τώρα τὴν προσήλωσή τους. Ἐκεῖ γαντζώνεται κι' ἐκεῖ στηλώνεται ὁ λογισμός. Ἐκεῖ σφεντονίζεται ἡ πίστη τους. Καὶ ἡ Ἅγια Μάνα, γαλήνια... προσμένει τὸ φθαστὸ τοῦτο ὑπόλοιπο, μηδενισμένο ἀπὸ τὸν πόνο καὶ πάνω στὸν ψυχρὸ ἱδρῶτα του, ἐσώψυχα ἀχνὰ τραγουδάει...

«Μὴ μοῦ παρίδῃς τὴν δέησιν».

ΕΥΑ

ΕΠΙΓΗ ΧΘΕΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΓΥΙΑΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΑΤΟΜΟΝ

Εἰς τὴν θαλασσίαν περιοχὴν Ἁγυιᾶς Πατρῶν ἐπνίγη τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας χθές, εἰς τὰ ἀβαθῆ, ἄτομον ἡλικίας 40 περίπου ἐτῶν, ἀναστήματος 1.60 μὲ γυαλιὰ μυωπίας, ὑποδήματα πέδιλα καὶ μὲ ψάθινον πίλον. Ἐπίσης φέρει κρεατοελὴ εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον.

Οἱ οἰκεῖοι τοῦ πνιγέντος ἢ ἄλλοι γνωρίζοντες αὐτὸν παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Κεντρικὸν Λιμεναρχεῖον Πατρῶν.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 5.— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μετέβη σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ συνεργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

ΕΝΩ ΕΣΤΡΕΦΕ ΠΡΟΣ ΠΕΙΡΑΙΙΚΗΝ — ΠΑΤΡΑΙΙΚΗΝ

ΒΥΤΙΟΦΟΡΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΣΥΝΕΚΡΟΥΣΘΗ ΜΕ ΒΕΣΠΑΝ

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΝΤΩΝ ΓΑΛΛΟΣ ΥΠΕΚΥΨΕΝ

Τὴν 2.15 μ. μ. χθὲς, πλησίον τοῦ ἐργοστασίου τῆς «Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς» τὸ ὑπ' ἀριθ. 2511 Δ.Χ. βυτιοφόρον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Σπύρου Σκούρα, ἐτῶν 29, βαῖνον ἀπὸ Πατρῶν πρὸς Πύργον, καθ' ἣν ὥραν ἔστρεφε ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς «Πειραϊκῆς—Παραϊκῆ», συνεκρούσθη μετὰ βέσπας, ὁδηγουμένης ὑπὸ τοῦ Νικ. Ἀπαταγγέλου. Ἡ βέσπα ἐνεσφηνώθη εἰς τὸν δεξιὸν προφυλακτῆρα τοῦ βυτιοφόρου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῇ σοβαρῶς ὁ ὁδηγὸς τῆς βέσπας καὶ σοβαρώτερον ὁ ἐπιβαίνων Νικόλ. Γάλλος, ἐτῶν 30, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος δι' ἀσθενοφόρου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετεφέρθη εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, ἐνῶ ὁ Ἀπατάγγελος εἰς κλινικὴν. Ὑπὸ τῆς Τροχαίας διενεργοῦνται ἀνακρίσεις.

Ὁ τραυματισθεὶς Νικ. Γάλλος, παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν ἰατρῶν τοῦ νοσοκομείου, περὶ τὴν 9ην μ. μ. ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του.

Ἐξ ἄλλου, τὴν 12.30 μεσημβρινὴν χθὲς, ὁ Φώτιος Τζουμάνης ἐτῶν 29, ὁδηγῶν τὴν ὑπ' ἀριθ. 27156 βέσπαν, παρέσυρε παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀράτου — Ρήγα Φεραίου καὶ ἐτραυμάτισε τὴν Ἐλένην Λάππα, ἐτῶν 68, ἡ ὁποία μετεφέρθη εἰς κλινικὴν τῆς πόλεως.

Ἐπανῆλθον εἰς Οὐάσιγκτων ἀπεσταλμένοι τοῦ Τζόνσον διὰ τὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ

ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ Ν' ΑΝΑΣΤΑΛΟΥΝ ΟΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5.— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ προέδρου Τζόνσον ἐπέστρεψ